

en Skatnedsættelse allerede i Aar. Jeg vil endvidere gerne sige, at denne Nedsættelse paa Budgettet vil forhaabentlig kunne blive endnu større ved det Arbejde, der forestaar i Vinter; men den eneste Handling, vi dog hidtil har set fra Partiet Venstres Side, er paa det Omraade at hindre Muligheden for Overførelse af 10 Mill. Kr. til Lettelse af Kommunernes Byrder.

Jeg vender tilbage til dette Formueforslag, og jeg siger derom, at jeg finder ikke, det svarer til det Program, som oprindelig var opstillet af den højtærede Regering. Det er et Forslag, der i første Linie er et Skatteforhøjelsesforslag. Ganske vist — og det er der Grund til at paa-skønne — er der gjort Forsøg paa at fraskille nogen Formue, som har tabt ved Kronestigningen, gennem de Fradrag, der er foreslaaet paa fast Ejendom; men de Nedsættelser, der der foreslaas, er jo i Virkeligheden medvirkende til yderligere at fremhæve den Uretfærdighed, der skabes overfor andre, aktive Kapitaler. Det er i den Forbindelse blot nødvendigt at fremdrage et Eksempel: den, som har sin Formue anbragt i stort Omfang i Varelagre, der i høj Grad er faldet i Værdi, og som i Kraft deraf maaske har tabt en overordentlig stor Del af sin Formue. Der vil dog ikke være nogen, der kan se den højere Retfærdighed i, at de, der i saa høj Grad er ramt netop af Kronestigningen, skal betale en ekstra Formueskat (*Statsministeren* [Stauning]: Ja, men hvis han har tabt Formuen, skal han heller ikke betale). Jo, jeg tænker, at den højtærede Statsminister kender Tilfælde, hvor Formuebesiddere ikke har tabt hele Formuen, men en Del af den, og de vil blive skattepligtige efter det Forslag; den højtærede Minister har fremsat.

Jeg skal dernæst fremdrage et andet Forhold. Den højtærede Minister foreslaar, at der skal fradrages f. Eks. for den Formuebesidder, der ejer en fast Ejendom med Fabriksanlæg, men omvendt er det ikke Tanken med Hensyn til den Aktionær, der ejer Aktier i en Fabrik, og hvis Aktier maaske netop er blevet værdiløse i Kraft af Valutapolitikken. Der er heller ikke i dette Forslag taget Hensyn til, hvornaar Formuerne er opstaaet. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Trier i Gaar talte om, at det kunde der ikke være Tale om, man maatte gaa ud fra 1924. Jeg vil sige dertil: Det ærede Medlems Parti har hele Tiden taget en saadan eks-

traordinær Formueafgift som en Retfærdighedshandling, men det vil ikke være muligt at finde Retfærdighed i, at netop den, som i Kraft af Kronefaldet har tabt en stor Del, og som nu igen faar det tilbage, og som ikke har haft nogen reel Gevinst, men kun Tab af Værdi gennem 7 Aar, skal betale en ekstraordinær Formueskat. Derfor tror jeg, man maa henvende Blikket paa de Formuer, som er opstaaet eller forøget under Inflationen, og som derfor med Rette kan siges at have faaet en stor Fordel gennem den Politik, der er ført.

Maa jeg da sige, at jeg ud fra de Synspunkter, jeg her har fremsat, vil være med til at forhandle om disse Forslag. Jeg skal resumere det ganske kort. Vort Synspunkt er, at dette Forslag i een Forstand ikke er omfattende nok, idet der er Forhold, som er afgørende for Krisens Forløb, som ikke er berørt her, Forhold, som efter vor Mening er nok saa vigtige som det, der berøres i dette Forslag. Det er Spørgsmaalet om Fragsatsernes Nedsættelse, Hindring af Opretholdelse af opskruede Priser ved Prisaftaler og Klaringen af hele vor Kreditpolitik.

Blandt de Forslag, der er fremført her, er der Forslag, hvis Indhold vi i det store og hele kan billige og tiltræde. Det er Forøgelsen af Laanebeløbene til Industri og Haandværk, der er vanskeligt stillede i Konkurrencen, de 4 Mill. Kr., det er Garantien for Eksportkreditter, om hvis Højde vi nærmere kan forhandle, det er Bevillingen til Undersøgelse af Eksportmulighederne, det er Nedsættelsen af Indkomstskatten for Aktieselskaber for den Del af Indtægten, der er henlagt til Konsolidering, og det er Forslagene vedrørende Grundforbedring, Driftslaaneforeninger og Henstand med Afdrag for Statshusmænd. Der er andre Forslag, som vi har Sympati for, men overfor hvilke vi maa forbeholde os vor Stilling, indtil nærmere Enkeltheder foreligger for os i Udvalget. Det er Forslaget om Garanti for Laan, der tilsigter at fremkalde en forbedret Teknik, hvor vi maa kende de Planer, der sikkert maa foreligge, det er Forslaget om Forøgelse af Støtten til Boligbyggeri, og det er endelig Støtten til offentlige Arbejder, hvor vi maa mene, at en Fornyelse af den i Fjor gældende Lov vil være tilstrækkelig. Der er atter andre Forslag, som vi ikke kan tiltræde i den foreliggende Form. Det er Forslaget om Tilskud paa 15 Mill. Kr., hvor vi anser Beløbets Størrelse for udelukket paa det nuværende Tidspunkt.